

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. П., 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А. Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разглежда докладваното от А. Кобуров Гражданско дело № 20221230101416 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на А. И. П., ЕГН: *****, от гр. П., ул. „М.“ 3А, чрез адв. В. П., АК – Благоевград, със съдебен адрес гр. П., ул. „А.“ 14а, ет. 1, **срещу** А. И. А., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „С.“ ***.

Предявен е иск касаещ разрешаването на въпроса за пътуване извън пределите на Р България, в конкретно посочени държави, на детето на страните В. А. А., ЕГН *****, родена на 18.03.2018 г., без съгласието на бащата.

Сочи се в исковата молба, че страните са бивши съпрузи и имат една дъщеря – В. А. А., ЕГН *****, родена на *** г.

Посочва се, че с Решение № 102/17.04.2019 г., постановено по гр. д. № 319/2019 г., бракът на съпрузите е прекратен, като е утвърдено постигнатото между страните споразумение. С Решение № 8084/05.04.2021 г., постановено по гр. д. № 593/2021 г. на ПРС, изменено с Решение № 473/23.11.2021 г., постановено по в. гр. д. № 519/2021 г. на ОС – гр. Благоевград, влязло в сила с Определение № 594/28.06.2022 г. по гр. д. № 623/2022 г. по описа на ВКС, е изменен режима на лични контакти на ответника с детето, променен е размера на издръжката, платима от бащата и е разрешено на дъщерята на страните да пътува до Р Гърция и до Р Македония, без съгласието на ищцата за срок от 4 години от влизане в сила на съдебния акт.

Излагат се твърдения, че като родител, който непосредствено упражнява родителските права по отношение на детето на страните, ищцата желае да пътува с детето извън страната, с цел почивки и екскурзии, но ответникът категорично отказвал да подпише необходимата декларация по съответния ред.

В тази връзка се иска от съда да постанови решение, с което да разреши на детето - В. А. А., ЕГН *****, родена на *** г., да пътува многократно

извън пределите на Р България, до Р Македония, Р Турция и всички страни-членки на ЕС, придружавана от нейната майка - А. И. П., ЕГН ***** и без съгласието на бащата - А. И. А., ЕГН: *****, за срок от 5 години от влизане в сила на настоящето решение. В случай, че съдът уважи молбата за пътуване на детето без съгласието на бащата, да задължи ответника - А. И. А., ЕГН: ***** да предаде на А. И. П., ЕГН ***** /майка и законен представител/ паспорта, издаден на детето - В. А. А., ЕГН *****, родена на **** г., без който няма как детето да напуска страната.

Моли за допускане на предварително изпълнение на решението.

Претендира присъждане на сторените в производството разноски.

Съдът е приел исковата молба за редовна и е разпоредил връчването ѝ по реда на чл. 131 от ГПК на ответника.

В срока за отговор на исковата молба, от ответника по делото е депозиран Инициращ проверка насрещен иск, получил вх. № 7757/18.11.2022 г., който е адресиран чрез РС – гр. П. до Инспекторатът към ВСС и до Върховният касационен съд, във връзка с порочността на постановено от Втори въззивен гр. състав на БлОС, по въззивно гр. дело № 519/2021 г. и влязло в сила Решение № 473/23.11.2021 г. В така депозирания документ, в отговор на исковата молба, е инкорпориран главен насрещен иск, втори, трети и четвърти насрещен иск, пети евентуален насрещен иск и шести насрещен иск против първоначалната ищца А. И. П.. Същият е оставен без движение, като на ответника по делото са дадени подробни указания в какво се състоят констатираните от съда нередовности. В предоставения за това срок нередовностите не са отстранени, като съдът счита, че процесуалното действие не е извършено.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства, приобщен е социален доклад.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По молбата с правно основание чл.127а, ал.2 СК.

Съгласно чл.127а СК спорът между родителите за пътувания на децата им в чужбина и за издаването на необходимите лични документи за това се решава от съда по настоящ адрес на децата.

Съгласно разпоредбата на чл.76, т.9 ЗБЛД може да не се разреши напускането на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители, като при разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл.127а СК.

Молбата е за съдебна администрация на граждански правоотношения.

За да замести съгласието на родител за пътуване на детето му извън страната и/или издаване на необходимите за това документи, трябва между родителите на детето да е налице разногласие по спорния въпрос или да е налице

обективна невъзможност за постигане на съгласие.

По допустимостта на молбата:

Установява се, че между родителите съществува разногласие по въпроси, касаещи пътувания на общото им дете в чужбина, както и няма дадена декларация съгласие от ответника детето да пътува с майка си извън пределите на страната, което обосновава правен интерес от предявените претенции.

Исковете биха били допустими дори и при липсата на извънсъдебен спор, с оглед възможността ответникът да признае иска, а ищцата да поиска постановяване на решение при признание на иска (определение № 95 от 22.02.2018 г. по ч.гр.д. № 510/2018 г., ВКС, IV г.о.).

По съществуването на делото:

По делото е безспорно, че страните са родители на детето В. А. А., родено на *** г., родено от прекратената им брачна връзка.

С Решение № 102 от 17.04.2019 г. постановено по гр.д. № 319/2019 г. по описа на съда, бракът между страните е прекратен на основание чл.50 СК, като е утвърдено постигнатото между страните споразумение по всички въпроси по чл.51 от СК.

С Решение № 8084 от 05.04.2021 г., постановено по Гр.д.№ 593/2021 г. на ПРС, изменено с Решение № 473 от 23.11.2021 г. постановено по В.Гр.д.№ 519/2021 г. на ОС-Благоевград, влязло в сила с Определение № 594 от 28.06.2022 г. по Гр.д.№ 623/2022 г. по описа на ВКС, е изменен режима на лични контакти на ответника с детето, променен размера на издръжката, платима от бащата, както и разрешено на бащата да пътува до Р Гърция и до Р Македония с детето без съгласието на ищцата за срок от четири години от влизане в сила на съдебния акт.

Съгласно т.1 от Тълкувателно решение от 03.07.2017 г. по т.д.1/2016 на ОСГК на ВКС заместващо съгласие на един от родителите, по реда на чл.127а СК, може да се даде само за пътуванията за определен период от време и до определен или определяем кръг държави и ако това е в интерес на детето.

Съгласно чл. 35, ал. 1, изр. 1 КРБ всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, като според чл. 35, ал. 1, изр. 2 КРБ това право

може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани. Правото на свободно движение в рамките на държавите членки на европейския съюз е гарантирано и от чл. 3, § 2 ДФЕС и не може неоснователно да бъде ограничавано.

Съдът освен това намира, че в интерес на детето е да пътува извън територията на страната, за да придобива впечатления и от другите държави, като по този начин се разширява неговия мироглед, а пътуванията ще се отразят благоприятно на възпитанието и развитието му като цяло.

По делото не са събрани доказателства за прикрито намерение от страна на майката за промяна на обичайното местопребиваване на детето в чужбина. Ищцата има постоянна работа в страната, има установен постоянен адрес, детето посещава детска градина. Съгласно показанията на св. Ф., които съдът кредитира, майката желае да води детето на море в Гърция, тъй като често боледува, а пътуването на детето до българското черноморие не се отразява добре, поради дългия път.

Държавите, за които е предявен искът, са традиционни дестинации за екскурзии на български граждани, както и държави, посещавани с образователна, културна и спортна цел от българите. Съдът намира, че в интерес на детето е то да може да придружава майката при посещения на тези държави.

Съдът намира, че следва да бъде постановено решение, с което да се замести липсващото съгласие на другия родител за пътуване на детето за период от пет години (арг. Чл.36, ал.1, изр.2 от ЗБЛД, според който паспорти на лица до 18 години могат да се издадат за максимален срок до 5 години). Решението следва да се отнася до всички държави, както са поискани. Съдът намира, че е в интерес на детето да може да пътува в посочените държави с цел почивка, туризъм, образование (в бъдеще), спорт, среща с близки и роднини.

В съответствие с това съдът счита, че следва да замести съгласието на бащата за пътувания на детето в чужбина, в посочените държави, за периоди от време, несъвпадащи с режима на контакт на бащата.

По иска с правно основание чл.127а, ал.2 СК вр. чл. 124, ал. 1, т. 1 ГПК.

Основателна е и претенцията на майката да бъде задължен бащата да ѝ предава паспорта заедно с детето, когато тя желае да пътува в чужбина с детето. По същество това е осъдителна претенция за осъждане за предаване на движима вещ, която макар и да не са собственост на родителя, трябва да бъдат в негово владение, в определени моменти и при определени условия, за да бъде упражнено едно негово гражданско субективно право. Съгласно чл.35 ЗБЛД всеки български гражданин може да притежава само един паспорт, а по силата на чл.8, ал.1, т2 от ЗБЛД личните документи на детето се съхраняват от родителя, при когото живеят децата. Паспорт в случая е издаден по молба на бащата, след производство по чл.59, ал.9 СК вр. чл.127а, ал.2 СК, с Решение № № 8084 от 05.04.2021г. постановено по Гр.д.№ 593/2021 г. по описа на РС-П., поради което според настоящият съдебен състав майката може да иска осъждането на бащата да ѝ предава движимата вещ (паспорта) за времето, когато желае да пътува с детето в чужбина.

По предварителното изпълнение на съдебното решение.

Съгласно чл.127, ал.4 СК съдът може да допусне предварително изпълнение на решението, с което разрешава молбата.

В случая съдът намира, че е оправдано да се допусне предварително изпълнение на решението, като се съобрази обстоятелството, че производството по делото се развива по общия исков ред, а не по реда на глава двадесет и пета от ГПК, отношения между страните са обтегнати и изключително влошени и до влизане на решението в сила може да измине твърде дълъг период от време, през който детето има опасност да бъде лишено от възможността изобщо да пътува в чужбина.

По разноските:

Въпреки, че ищцовата страна е направила искане за присъждане на разноски, съдът намира, че на нито една от страните не следва да се присъждат такива. За разлика от исковото производство, в настоящото производство на спорна съдебна администрация не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а се оказва съдействие относно пътуването на деца в чужбина, така че липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на

детето, ползва и всички страни и затова

всяка страна следва да понесе разноските, които е направила независимо от изхода на спора (определение № 385 от 25.08.2015 г. по ч.гр.д. № 3423/2015 г., ВКС, I г.о.). Поради двустранния спорен характер на производството разноси биха могли да се присъдят само ако молбата по чл.127а, ал.2 СК бъде изцяло отхвърлена по причина на отсъствие на родителско качество на страна или на пълнолетие на детето, т.е. когато изобщо липсва субективно право да се иска постановяване на мярка за уреждане на гражданските отношения. Разноси могат да се претендират и във въззивното и касационното производство, ако бъде подадена неоснователна въззивна и касационна жалба (определение № 45 от 17.01.2020 г. по ч.гр.д. № 2857/2019 г., ВКС, III г.о., определение № 475 от 20.12.2018 г. по ч.гр.д. № 4327/2018 г., ВКС, III г.о. и др.). В първата инстанция обаче, когато съдът сам преценява кое е в най-добър интерес на детето, разноси не се дължат на нито една страна (решение № 140 от 10.07.2015 г. по гр.д. № 3356/2014 г., ВКС, IV г.о., решение № 139 от 16.04.2014 г. по гр.д. № 6998/2013 г., ВКС, IV г.о. – и двете решения са постановени от ВКС по реда на чл.293, ал.2 ГПК).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

РАЗРЕШАВА на детето В. А. А., ЕГН: *****, родена на **** г., **да пътува** многократно извън пределите на Р България, до Р Македония, Р Турция и всички страни-членки на Европейския съюз, придружавана от нейната майка – А. И. П., ЕГН: *****, **без съгласието на бащата – А. И. А., ЕГН: *****, за срок от 5 /пет/ години от влизане в сила на настоящето решение**, на основание чл.127а, ал.2 СК вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД.

ОСЪЖДА А. И. А., ЕГН: *****, на основание чл.127а, ал.2 СК вр. чл.124, ал. 1, т. 1 ГПК **да предава** на майката А. И. П., ЕГН: *****, паспорта на детето В. А. А., ЕГН: *****, когато майката желае да пътува в чужбина с детето.

ДОПУСКА на основание чл.127а, ал.4 СК - предварително изпълнение на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Благоевградския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на

страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____